

வடக்கு கிழக்கில் புலிகளின் ஆட்சிப்பகுதி தொடர்பாக அண்மையில் காலத்தில் தொடர்ச்சியான பாரிய சர்ச்சைகள் எழுகின்றன. இது தொடர்பாக மட்டக்களப்பு - திருமலை ஆயர் ஜோசப் கியஸ்லி சுவாமி பிள்ளை, இராம கிருஷ்ண மிஷன் பிரதிநிதி பத்மநாதன், மட்டக்களப்பு சமாதான குழு உறுப்பினர் அன்டன் மாட்டின், மனிதநேய நிலைய பிரதிநிதி எஸ். கமலநாதன் ஆகியோர், கிழக்கு புலிகளின் அரசியல் பொறுப்பாளர் கரிகாலனையும் வறோ முக்கிய உறுப்பினர்களையும் சந்தித்து பேசியுள்ளனர். இது தொடர்பாக புலிகள் "எமது விடுதலைப் போராட்டக் கொள்கைக்கு அமையாக வீட்டுக்கு ஒரு வீரனைத் தரவேண்டுமென்றே கோரிக்கை விடுத்தோம். அதற்கு அமையாகவே பற்றோர்கள் பிள்ளைகளை எங்களிடம் கையளித்து வருகிறார்கள். ... ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்பட்டிருள்ள பற்றோர் குழுவினரே, பிள்ளைகளின் பற்றோர் மலமாக கையளித்து வருகிறார்கள். சிலர் அச்சம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். அவர்களின் சொத்துக்களை நாம் கண்காணித்து வருகின்றோம்." என்று தெரிவித்த பின்னணியில், இந்த விடயம் மக்கள் மத்தியில் புதிய பாரிய முரண்பாட்டை புலிகளுடன் ஏற்படுத்தியுள்ளதை காட்டுகின்றது. இங்கு புலிகளின் கருத்துக்களான கட்டாய ஆட்சிப்பீட ஈடுபடவில்லை, சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்ய வில்லை என்ற கபீற்றாக்கு மாறாக, அவர்களின் முரண்பாட்டை தெளிவாகக் காட்டுவது வருகின்றது.

முதலில் இது தொடர்பான பச்சு வார்த்தை தன்னியல்பாக எந்தவிதமான அடிப்படையுமின்றி நடக்கவில்லை. மக்களின் முரண்பாட்டை பிரச்சனையாக அடிப்படையாகக் கொண்டே, முக்கிய பிரமுகர்கள் புலிகளை சந்திக்கின்றனர். இந்த பச்சு வாழ்த்தைகளின் போது, புலிகள் தெரிவித்த கருத்துகள், உண்மையின் பக்கத்தை மறைமுகமாக தெளிவாக்குகின்றது. வீட்டுக்கு வீடு ஒருவன் அல்லது ஒருத்தியை போராட்டத்துக்கு தரவேண்டுமென்பது, உள்ளடக்கத்தில் கட்டாயமான ஆட்சிப்பகுதி. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்பட்ட குழு என்பது தன்னியல்பாக உருவாகிவிடவில்லை. மாறாக ஆட்சிப்பகுதிக்காக உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யாரால் உருவாக்கப்பட்டதெனின் புலியால் தான். உருவாக்கப்பட்ட குழு கட்டாய ஆட்சிப்பகுதி நடத்துகின்றது. சிலர் அச்சம் காரணமாக வளையேறுகின்றனர் எனின், அங்கு கட்டாய ஆட்சிப்பகுதி நடக்கின்றது. கட்டாய ஆட்சிப்பகுதி இல்லை எனின், ஏன் வளையேறுகின்றனர். என்ன அச்சம் தான் புலிகளையிடும் மக்களுக்கு ஏற்பட்டது? வளையேறுவதற்கான சொத்துக்களை பாதுகாக்கின்றோம் என்பதே, ஆட்சிப்பகுதிக்கு உடனடி நடவடிக்கைகளின் சொத்துக்கள் பறிமுதலானதை தெளிவாக்கின்றது. இது போல தான் வடக்கில் இருந்து முஸ்லீம் மக்களை பாதுகாப்பாக வளையேற்றியதாக கபீறிய புலிகள், முஸ்லீம் மக்களின் சொத்துக்களையும் கபீறிய காரணமாகும். தெளிவாக கட்டாய ஆட்சிப்பகுதிக்கு உட்பட மறுக்கும் மக்களின், சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டுகின்றது. இது வறோமனே கிழக்கில் மட்டுமல்ல. வடக்கிலும் நடக்கின்றது. தொண்டர் படை பிரிவுகள் முதல் அனைவரும் கட்டாய ஆட்சிப்பகுதிக்குள்ளாகி வருகின்றனர். இது வளையேறுவதில், வளையேறு

துணைக் காரணத்தினால் அரங்கேற்றுகின்றது.

இந்த இடத்தில் மக்கள் தாமதம் பராமளவில் நெற்றில் திலகமிட்டு இணைகின்றார்கள் எனின், அது அரசியல் ரீதியாக விளக்கப்பட வேண்டும். பாலிகளின் இயல்பான ஆட்சேரிப்பு என்பது குற்றத்தேசிய அரசியல் எல்லாக்கூள், துணிச்சல்வாதம் சார்ந்த ஆயுத கவர்ச்சியிலும் இராணுவ சாகச்சியிலும் பொதுவாக நடப்பெறுகின்றது. அரசியல் கொள்கை, அரசியல் நோக்கம் என்பது பொதுவான ஒரு அரசியல் வழியில் அல்லாமல், குறிப்பான கவர்ச்சிகரமான ஒற்றை பரிமாண கோசங்களான ஆதாரமாக அடிப்படையாக கொள்கின்றது. இதற்கு இராணுவ சாகச நிகழ்ச்சிகள் ஆதாரமாக துணையாக உள்ளது. அதை அறியவந்த சமீப மக்கள் மலே இராணுவம் தாக்குதல் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற தாக்குதலை நடத்திவிடுவதே, பாலிகளின் அரசியல் மீத உபாயமாகும்.

இந்நிலை தான் பாலிகளின் நீண்ட வரலாற்றின் ஒரு தொடர்ச்சியான அனுபவமுறையாகும். அப்படியிருக்க எப்படி திடீரென மக்கள் பாலிகளின் பின் இணையுமியும்; வீட்டுக்கு வீடு ஒவ்வொருவர் எப்படி எந்த அரசியல் நலனில் இணைகின்றனர். மக்களின் பிரச்சனைகள் பலவாக பல வடிவில் இருக்கும் போது, அதை கடந்து பாலிகளின் குற்றத்தேசியத்தின் எந்த கோசத்தில் இணைகின்றனர். மக்கள் அல்லாத எந்த பிரிவும் தனது நலன் சார்ந்தே போராட்டத்தில் இணைகின்றனர் அல்லது எதிர்க்கின்றனர் அல்லது வெளியில் பார்வையாளனாக நீடிக்கின்றனர். மக்கள் நலன்கள் வேறே ஒன்றாக இருக்க, பாலிகளின் நலன்களை அதனுடன் தொடர்புபற்றதாக இருக்க, எப்படி மக்கள் பாலிகளின் பின்னால் அணி திரள்வர்.

சிங்கள இனவெறி அரசின் கவிப்பட்டாளங்கள் சந்திக்கும் ஆட்சேரிப்பு நெருக்கடி கட்ட, கட்டாய ஆட்சேரிப்பை உருவாக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு போராடும் அமைப்பு ஈடுபடும்படிக்கு, அதை மீட்டிமறக்க முன்யோசனையுக்கு போராட்டத்துக்கு என்ன நேர்ந்தது. மக்களின் அடிப்படை தேவைகளை உள்ளடக்கிய போராட்டமாக போராட்டம் மாறாத வரை, மக்கள் போராட்டத்தில் இருந்து விலகி நிற்பதும் விலகிச் செல்வதும் நிகழ்கின்றது. ஆட்சேரிப்பில் பணை விடுதலை கோசமாகிய போதும், சமீப காலத்தில் உண்மையில் பணை விடுதலை எதையும் வதைத்து போராட்டவில்லை. இன்று பணை விடுதலை என்ற கோசத்திலும்; மந்த நிலையே நிகழ்கின்றது. சமீப காலத்துக்கும் பாலிகளின் போராட்டத்துக்குமிடையில் பணை விடுதலை, சாதி ஒழிப்பு, சுரண்டல் ஒழிப்பு, தேசிய நலன்கள் சார்ந்து ஆழமாகவும் அகலமாகவும் பிளவுபட்டே வருகின்றது. இந்நிலையில் எப்படி மக்கள், போராட்டத்துடன் தன்னியல்பாக தன்னிச்சையாக இணைவர். இந்த பிளவு அகலமாக ஏற்பட, மக்களை எதிரியாக கணித்து கட்டாய ஆட்சேரிப்பு நிபந்தனையாகின்றது. இது பிளவை மலேவும் ஆழமாகுகின்றது. இது எதிரிக் கொண்டாட்டமே. போராட்டத்துக்கோ பாதகமானவதான.

இந்த கட்டாய ஆட்சேரிப்பு புதிய சமீப நெருக்கடியை கொண்டு வருகின்றது. நாட்டை

விட்டு வளையறேவது பருமளவில் வடக்கு அதிலும் யாழ் சார்ந்து இருந்த நிகழ்வு, இனி கிழக்கையும் பருமளவில் வளையறேத் துண்டுவதாக உள்ளது. அண்மையில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு இலங்கையில் நடத்த முற்பட்ட போது, பலர் இதை வீராவேசமாக எதிர்த்தனர். அகதியாகி இடம் பெயர்ந்துள்ள தமிழ் மக்களைச் சார்ந்து இதை எதிர்ப்பதாக கூறிய போது, எதிர்ப்புகான உண்மையைக் காரணத்தையே கழித்தோண்டிப் புதைப்பதில் தமக்கிடையில் போட்டியிட்டனர்.

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு தமிழ் மக்களின் சூயசுருப்பை களேவிக் குள்ளாக் கியிருக்கும். எந்த போராட்டமும் சந்திக்காத ஒரு துயரத்தையே அம்பலப்படுத்தியிருக்கும். இன்று தமிழ் மக்கள் என்று மலையக, முஸ்லீம், தமிழ் மக்கள் என அனைவரையும் உள்ளடக்கிய கணக்கெடுப்பு? வடக்கில் இருந்து முஸ்லீம் மக்களைச் சொந்த மண்ணில் இருந்து தமிழ் புலிகள் துரத்திய நிலையிலும் படகொலைய செய்த நிலையிலும், முஸ்லீம் மக்களை தமிழ் மக்கள் என உள்ளடக்க முடியுமா? இல்லையா? என்ற களேவி எழுந்திருக்கும். அத்துடன் போராட்டம் சார்ந்து இறந்த ஒரு லட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர், மேற்கு நோக்கி புலம் பெயர்ந்த 5 லட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர் (அண்ணளவாக 7 லட்சம் பேர் வரை இருக்கலாம்), இந்தியாவைப் புலம் பெயர்ந்த ஒரு லட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர், கொழும்பு நோக்கி புலம் பெயர்ந்த 4 அல்லது 5 லட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர் அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகையில்; மண்ணை விட்டு வளையறேய தமிழர்கள் ஆவர். அதாவது போராட்டம் மண்ணில் இருந்து 12 லட்சத்துக்கு அதிகமானோர் காணாமல்; போய்யுள்ளனர். இதையிட வடக்கில் இருந்து 1 லட்சம் முஸ்லீம் மக்கள் வளையறேற்பட்ட விட்டனர். அதாவது 1981 மக்கள் தொகை அபிப்பேதியில் அரவாசிக் கு மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் காணாமல் போய் விட்டனர். இந்த தொகையில் பருமபகுதி அதாவது 80 சதவீதத்துக்கு அதிகமாக, அந்த மண்ணைக் கு இனி ஒரு போதும் திரும்பிப் போய் வாழப்போவதில்லை. இந்த பாரதீரமான சமீகச் சிதையுக் குபியெருதலும் கட்ட, போராட்டத்தின் ஜனநாயகமின்மையில் இருந்து உருவானதே. அரசின் கொடீரமான அழித்தொழிப்பு இந்த மக்களை போராட்டம் மண்ணில் இருந்து துரத்தியது என்பது, ஒரு பக்க சார்பானது மட்டுமேயாகும். ஏன் எனின் போராட்டம் மண்ணில் இன்னமும் போராட்டம் மக்கள் இருக்கும் ஒரு இடத்தில் இருந்து, மக்களை துரத்தியது போராட்டத்தின் இயங்கியலற்ற தன்மையே. இன்று கட்டாய ஆட்சேகரிப்பு, மண்ணை விட்டு வளையறேறும் எண்ணிக்கையை வரமூறையற்றதாகப் போகின்றது. இது கிழக்கிலும் அகலமாகின்றது.

இங்கு அடுத்த சோகம் பருமளவில் வளையறேயவர் உழைப்பில் ஈடுபடக் கூடிய மனித வளத்தைக் கொண்டவர்களும், அடுத்த தலமூறையை ஆற்றலுடன் உருவாக்கும் இனவிருத்தி வலியையுடைய சமீகப் பிரிவே வளையறேயது. புலம் பெயர்வால் ஏற்பட்ட குடும்ப பிரிவுகளும் பிரிவுகளும், யுத்த நெருக்கடிகள், ஆண்களின் மரணங்கள் என எண்ணற்ற காரண காரியத்துடன் குழந்தை பிறப்பு வீழ்ச்சிக் குள்ளாகியுள்ளது. இது வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் இனத்தின் இருப்பை பாரிய சரிவுக் குள்ளாக் கி, சனத் தொகை வீழ்ச்சியை துரிதமாக் கியுள்ளது. அத்துடன் வளையறேயவர்களில் பருமபாலானவர்கள் ஆண்களாக இருப்பதால், திரும்பணங்கள் 2, 3 லட்சம் இளம் பெண்களைத் தவிர்க்க முடியாமல் உடனடியாகவே மண்ணில் இருந்து வளையறேறத் துண்டுகின்றது.

அத்துடன் தொடர்ச்சியான குடிபெயர்வு நிகழ்ந்த வண்ணமே உள்ளது. எனவே தமிழ் மக்களின் மண்ணின் இருப்பு என்பது வீழ்ச்சி கண்டு வருகின்றது. ஒவ்வொரு போராட்டத் தவறும், மக்களுக்கும் மண்ணுக்கும் இடையிலான பிடிப்பை தகர்க்கின்றது. போராட்டம் மலேமும் ஆழமாக சீரழிவதை துரிதமாக்குகின்றது. போராட்டத்தையுடைய பாலிகளின் போராட்டமாக அல்லாது, மக்கள் போராட்டமாக மாற்ற வேண்டும்;. மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை இனம் கண்டு, அவர்களின் வாழ்வாக்கான தவேகைகளுடன் போராட்டம் தன்னையே இசைவாக மாற்றி அமைக்கத் தவறுகின்ற நிலையில், போராட்டம் அரசியல் ரீதியாக மலேமும் சீரழிந்து சிதவைதையாரும் தடுக்க முடியாது.